

ud til folk, og så er det, vi alle sammen hører om eksempler på folk, der bliver sendt på 8.-9. klasses kurser, selv om de egentlig har en længevarende uddannelse i forvejen, eller sendt på kurser, der mest handler om at lære at stå op om morgenen, selv om de måske har været på arbejdsmarkedet 30-40 år, og det er selvfølgelig helt uacceptabelt at behandle folk på den måde; det er nedværdigende for dem, og dertil er det også et utroligt spild af offentlige ressourcer. Så lad os få nogle flere ordinære arbejdspladser i stedet for, samtidig med at vi får løst vigtige serviceopgaver i vores samfund.

Vi mener også, den private sektor har en meget vigtig rolle at spille i det her med at løfte det sociale ansvar. Vi kunne godt forestille os en social mærkningsordning, hvor det blev muligt for de virksomheder, der tager et socialt ansvar, som sørger for, at der ikke er en udstødning hos dem, og som er parat til at tage mennesker ind, der ikke har den fulde arbejdsevne, også at kunne markedsføre sig med det.

Vi kunne godt tænke os, at fleksjobbene fik et serviceeftersyn, sådan at ordningen blev udvidet og gjort mere strømlinet. Vi mener, det burde være sådan, at hvis en virksomhed virkelig vil tage et socialt ansvar, ja, så skal virksomheden kun henvende sig ét sted og én gang og bede om det, og så må det offentlige sørge for alt blanketarbejdet.

Og set fra lønmodtagersynsvinklen får vi da brug for i fleksjobordningen at få skabt et sikkerhedsnet, så folk ikke falder nedenunder. I øjeblikket kan man risikere i det mellemrum, der er, fra man vælger at forlade dagpengesystemet og siger: O.k., jeg står nok ikke fuldt til rådighed mere, jeg er parat til et fleksjob, på vej derfra og over i fleksjobbet, at falde nedenunder og ned på kontanthjælpen, og det er selvfølgelig ikke hensigtsmæssigt. Det er jo ikke det signal, vi ønsker at sende til folk, som har fået den erkendelse med sig selv, at det er et fleksjob, der er svaret på, hvad de kan levere på arbejdsmarkedet. Vi skal have skabt nogle mere trygge rammer omkring de ting.

Vi håber, det bliver et hovedtema i finanslovforhandlingerne – det bliver det i hvert fald fra vores side – at få skabt mere plads for alle på arbejdsmarkedet.

Vi ser det også i sammenhæng med diskussionen om voksen- og efteruddannelsesreformen. Vi er parate til at diskutere en voksen- og efteruddannelsesreform. Vi er såmænd også parate til at kigge på regeringens idé om, at

virksomhederne skal betale en større del af den direkte virksomhedsrettede efteruddannelse. Der er nok for meget, der er blevet skubbet over på det offentlige dér.

Derimod må jeg sige klart fra, hvis regeringen tænker på at stramme i mulighederne for at få uddannelsesorlov, i det hele taget at skære ned i mulighederne for at få uddannelse for korttidsuddannede.

For os at se er det det modsatte, der er brug for. Det, der er brug for, er, at de 500.000, 600.000, 700.000 mennesker, vi har i Danmark, som kun har 7 års skolegang bag sig, skal have bedre muligheder for at få en faglært uddannelse, bedre muligheder for at få de kvalifikationer, der skal til for at være på dagens arbejdsmarked.

Vi ved jo godt, at arbejdsløsheden er langt større hos de ufaglærte, end den er hos gennemsnittet, og det er der en grund til. Det er, fordi de er bagud i kvalifikationer i forhold til de krav, der stilles på arbejdsmarkedet i dag. Så nytter det ikke noget, at vi fra politisk hold begynder at opstille barrierer, der gør det sværere for dem at komme frem.

Det er det, jeg har oplevet at man har gjort i et forlig med de borgerlige partier, når man har forringet mulighederne på daghøjskoler, på produktionsskoler, når regeringen i samarbejde med kommunerne overvejer at lave en brugerbetaling på voksen-hf; jamen, det er et helt forkert signal.

Uddannelse er noget, som vi ønsker at folk benytter sig noget mere af, og hvis vi herinde er dygtige nok til at sørge for, at kvaliteten er i orden på de uddannelsesudbud, vi giver, så ser vi meget gerne, at der er flere, der bruger dem. Vi er helt med på at stramme op på kvaliteten. Hvis man kan vise nogle eksempler på dårlig kvalitet i uddannelsessystemet, så skal vi være de første til at forlange en bedre indsats fra vores uddannelsesinstitutioner.

Til gengæld mener vi, at det er vigtigt, at der bliver bedre adgangsveje og ikke dårligere for de mange korttidsuddannede. Og dér tror jeg det er vigtigt, at regeringen får den erkendelse, at der altså er mennesker i vores samfund, som er kommet så meget på afstand af vores arbejdsmarked, at man ikke bare kan knalde dem direkte ind på en målrettet uddannelse, der giver plads i erhvervslivet i løbet af få måneder. Sådan er virkeligheden ikke. Virkeligheden er den, at der er mange, der har brug for en anden rampe for at finde vej ind på arbejdsmarkedet.